

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ АРТЕРІАЛЬНОЇ ТРОМБОЕМБОЛІЇ ГРУДНИХ КІНЦІВОК У СВІЙСЬКОГО КОТА

Петрушко А.С., аспірантка, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1641-2144>

Грушанська Н.Г., доктор ветеринарних наук, доцент, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8447-2758>

Вступ. Артеріальна тромбоемболія (АТЕ) – поширене ускладнення серцевої недостатності (СН) у котів. Утворення тромбів у собак та людей у лівому передсерді (ЛП) частіше пов'язано з миготливою аритмією, в той час як у котів розвиток тромбоемболії пов'язаний з кардіоміопатіями. Частіше це гіпертрофічна кардіоміопатія (ГКМП). Згідно досліджень, таке ускладнення реєструється не менше ніж у 12% хворих котів на ГКМП [0]. Утворення тромбу пов'язано з тріадою Вірхова, згідно якої існує три основних фактори, що підвищують ризик розвитку тромбозу: застій крові, травма ендотелію та гіперкоагуляція. У котів з кардіоміопатією розширене ліве передсердя буде призводити до стазу крові. Особлива роль належить розширенню вушка ЛП, адже в цій ділянці швидкість плинину крові буде значно знижуватись за дилатації, порівняно зі здоровими тваринами. Наступним компонентом тріади є травматизація ендокарду лівого передсердя. Це відбувається внаслідок надмірного розтягнення через серцеву недостатність. Найважче об'єктивно оцінити важливість стану гіперкоагуляції, адже це питання у котів не було достатньо вивчено. Важливо зазначити, що профілактичне призначення клопідогрелю в монорежимі чи клопідогрелю та ривароксабану котам за серцевої недостатності показало хорошу лікувальну ефективність [2], що може посередньо вказувати на важливість цього елемента тріади.

Утворений в лівому передсерді тромб, або фрагмент, що відділився від нього, потрапляє у велике коло кровообігу та мігрує по організму допоки не «знайде» судину, що матиме діаметр менший за ембол. Цікаво, що артеріальна тромбоемболія кінцівок майже не виникає у собак чи людей і більше характерна саме для котів. У них найпоширенішою локалізацією тромбу є термінальна ділянка аорти, рідше виникає інфаркт судин плеча, нирки, інших органів черевної порожнини чи головного мозку [3]. Через свою поширеність в літературі найбільше описана тромбоемболія тазових кінцівок, в той час, як інші локалізації згадуються менше.

Мета. Дослідити частоту виникнення, клінічні ознаки та прогноз у котів з тромбоемболією грудних кінцівок.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проводили на базі ветеринарного центру “Vet House” м. Вінниця. В дослідження було включено 28 тварин, що потрапили до центру в ургентному стані і в яких був встановлений діагноз артеріальна тромбоемболія. У хворих тварин зібрано анамнез, проведено клінічний огляд та ультразвукове дослідження серця, досліджено кров.

Результати дослідження. За результатами дослідження було встановлено, що з 28 досліджених котів парез чи параліч передніх кінцівок через артеріальну тромбоемболію мало 4 тварини (14%). Всі виявились самцями віком від 5 до 14 років, з них два належали до породи європейська короткошерста і по одному до європейської довгошерстої та хайленд страйт. Під час ехокардіографії у трьох тварин була діагностована гіпертрофічна кардіоміопатія, а у одної – рестриктивна кардіоміопатія.

У одного kota серед трьох тварин з тромбоемболією грудних кінцівок відмічали параплегію, у другого – парапарез грудних кінцівок, у третього – парез лівої грудної кінцівки (рецидив через 2 місяці після епізоду тромбоемболії тазових кінцівок, який спричинений

самовільною відміною власниками терапії). У всіх котів мускулатура уражених кінцівок була на дотик твердою та болючою, місцево знижена температура, спостерігався ціаноз нігтьових лож. Ректальна температура становила 37; 37,7 і 38,1°C, а також у всіх тварин спостерігали – тахіпноє. Після стабілізації стану та проведення діагностичних досліджень всі тварини були направлені для подальшої терапії в домашніх умовах для запобігання дії додаткових стрес факторів. Згідно інформації, що надали власники під час телефонної розмови на 5 день після звернення, стан усіх тварин суттєво покращився, грудні кінцівки теплі, з'явилась рухова активність.

Четвертий кіт поступив до ветеринарного центру з тромбоемболією тазових кінцівок та згодом, через прогресування патології, в нього розвинулась тромбоемболія грудних кінцівок. Кіт займав вимушено лежаче положення, спостерігалась параплегія тазових кінцівок, місцева температура була знижена і становила 35°C. У цього пацієнта також відмічалась блювання, що є ознакою тромбоемболії мезентеріальних судин, та, нажаль, ультразвукового дослідження органів черевної порожнини проведено не було. Через важкий перебіг та швидке прогресування патології власниками було прийнято рішення про проведення евтаназії.

Висновок. Артеріальна тромбоемболія грудних кінцівок виникала у 14% тварин. АТЕ виключно грудних кінцівок мала легкий перебіг зі сприятливим прогнозом. У таких тварин ректальна температура залишалась в нормі, або спостерігалась незначна гіпотермія, а функція кінцівок відновилась достатньо швидко. У котів за тромбоемболії грудних кінцівок в комбінації з тромбоемболією інших ділянок, перебіг був важчий, а прогноз – обережний.

Бібліографічний список:

1. Fuentes, V. L. (2012). Arterial thromboembolism: risks, realities and a rational first-line approach. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 14 (7), 459–470. DOI: 10.1177/1098612X12451547
2. Lo, S.T., Walker, A.L., Georges, C.J., Li, R.H., & Stern, J.A. (2022). Dual therapy with clopidogrel and rivaroxaban in cats with thromboembolic disease. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 24 (4), 277-283. DOI: 10.1177/1098612X211013736
3. Hogan, D.F. (2017). Feline Cardiogenic Arterial Thromboembolism: Prevention and Therapy. *The Veterinary clinics of North America. Small animal practice*, 47 (5), 1065-1082. DOI: 10.1016/j.cvsm.2017.05.001

УДК: 619:616.8-009.1

ЕФЕКТИВНІСТЬ КЕНАЛОГ - 40 ЗА ДИСКОПАТІЙ У СОБАК

Полежаєв М.М., здобувач вищої освіти ступеня Магістр

Самойлюк В.В., кандидат ветеринарних наук, доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна.

ORCID: orcid.org/0000-0001-8400-8904

Вступ. Незважаючи на наявність великої кількості нових методик, що застосовуються у ветеринарній практиці, на сьогоднішній день дископатії у собак все ще залишаються суттєвою проблемою [1, 2]. Існує необхідність у проведенні досліджень для створення оптимального алгоритму лікування тварин за даної патології з метою покращення функціонального результату як консервативного, так і оперативного хірургічного лікування та подальшої успішної реабілітації.

За мету ставили визначення ефективності гормонального препарату Кеналог-40, як засобу лікування за дископатій у собак.

Матеріал і методи. В дослідну та контрольну групу були відібрані по шість собак з дископатіями 2-го ступеню поперекового відділу хребта. В контрольній групі лікування проводили за наступною схемою: Траумель С 0,4 – 1 мл п/шк. 1 раз в три дні до зникнення